

El cor (econòmic) dels Pirineus

Andorra no és sols un pol d'atracció turístic i comercial. És, també, un redistribuidor de riquesa. Un estudi que el Principat pretén fer servir en les seves negociacions amb altres territoris arriba a la conclusió que gairebé dues terceres parts del PIB estatal reverteixen sobre les zones limítrofes catalanes i franceses. En el millor cas, 1.000 milions d'euros generats al cor dels Pirineus tenen un impacte directe en els veïns.

Més de la meitat (o exactament un percentatge que no es pot arribar a determinar però que es pot calcular entre el 45,6 i el 69%) de la riquesa que es genera al Principat d'Andorra, si com a riquesa entenem el producte interior brut (PIB) andorrà, reverteix directament en favor dels territoris veïns, ja sigui a l'àrea de la Seu d'Urgell i la seva zona d'influència o al cantó fronterer francès. Aquest percentatge correspon al 2001, encara que els dos exercicis anteriors han estat força similars. Aquesta és una de les conclusions, la principal potser des del punt de vista quantitatiu, que s'inclou en un estudi editat pel Ministeri d'Afers Exteriors andorrà i que s'anomena "La balança de fets i pagaments del Principat d'Andorra. Una aproximació als mecanismes d'equilibri amb l'exterior de l'economia andorrana".

L'esmentat treball, coordinat pel professor d'IESE Víctor Pou i realitzat per un nombrós grup d'investigadors entre els quals destaquen l'economista andorrà Antoni Calvó i la geògrafa alturgellenca Marta Pallarès, és fruit de gairebé dos anys de recerca. Ha vist la llum gairebé quatre anys després que l'excap de Govern Josep Pintat n'engendrés l'embrió en el transcurs d'una ponència dictada en el marc de la diada d'Andorra de la Universitat Catalana d'Estiu, a Prada de Conflent. Pintat, unes altres autoritats encapçalades pel ministre d'Economia, Miquel Álvarez; l'alcalde de la Seu, Jordi Ausàs, i diversos estudiosos del Principat andorrà van ser presents en un acte de presentació presidit pel titular d'Afers Exteriors, Juli Minoves, que va lloar un treball del qual va dir que "tindrà molt futur". El director de l'obra, Víctor Pou, va afirmar que

l'estudi omple "un buit en la literatura de les relacions econòmiques internacionals d'Andorra", tant per les dades difícils de recopilar que recull com pels elements "sovint bandejats" i que permeten afirmar rotundament que la riquesa creada al país "vessa" en els territoris propers. Minoves va assegurar que el Principat té "un rol de motor vital per a les economies veïnes" i que amb aquest paper sota el braç es podran negociar millor futurs acords de cooperació exterior, ja sigui amb la Unió Europea o amb altres organismes.

Va ser Pou qui, a partir de les dades elaborades per Antoni Calvó, es va encarregar de posar a sobre de la taula "la dada": per al 2001 s'ha pogut establir un valor econòmic exportat que oscil·la entre 673.558.736 i 1.009.806.413 euros, "és a dir, entre un 45,7 i un 69% del PIB andorrà". El coordinador de l'estudi també va assegurar que "l'economia andorrana no ha prosperat en perjudici de les zones veïnes, sinó que ha generat unes sinergies" del tot positives i "coherents". "Un efecte positiu dinamitzador", segons el parer de Víctor Pou.

Tant Calvó com Pallarès s'han basat, per fer el seu treball, en els paràmetres més actuals i moderns per a l'anàlisi dels seus respectius camps. L'economista andorrà ha estudiat l'impacte de la construcció, el volum que comporten les segones residències que tenen els andorrans als països veïns, les inversions immobiliàries, l'aportació dels immigrants, les transferències de capital... I també el que Calvó denomina la població virtual, per contrastar-ho a la real. En aquest sentit, l'economista social va explicar que hi ha un volum de persones, visitants, que també consumeixen economia andorrana en forma de cobertura policial, per posar un cas. Calvó va

RAFA GIL

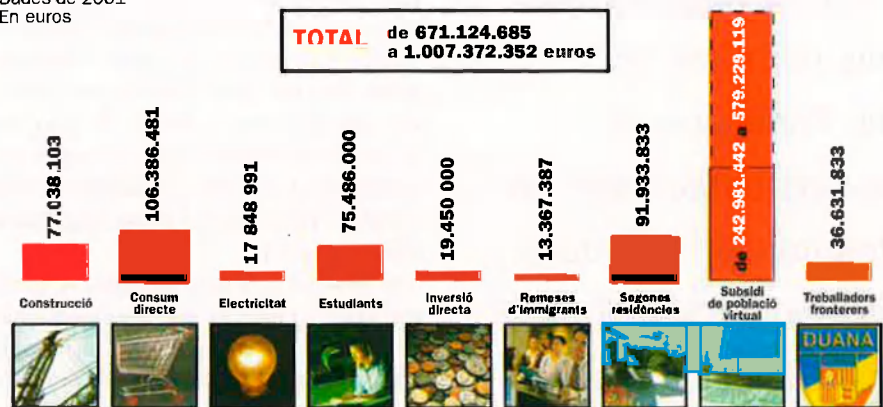
Entre altres dades sobre l'economia andorrana i la seva influència en les regions limítrofes, l'estudi explica que el flux de pernoctacions que hi ha al Principat amb relació al nombre de residents habituals és cinc vegades superior al de Venècia.

explicar que el Principat dona servei "cada dia de la setmana" a la població autòctona (aproximadament 70.000 persones), més una població que representa, com a mínim, cinc cops Foix o set vegades la Seu d'Urgell. I com a màxim 11 cops Foix o 15 vegades la capital alturgellenca.

L'economista va insistir en aquesta especificitat andorrana, aquesta concentració de dades, amb una altra il·lustració: el flux de pernoctacions que hi ha al Principat amb relació al nombre de residents habituals és cinc vegades superior al de Venècia. Antoni Calvó va explicar que Andorra és "un pol de concentració d'activitat econòmica" que al seu torn actua "com un aspersor" que distribueix la riquesa. De fet, per a l'economista hi ha molts indrets que fan aquesta funció. El Principat, però, té entre altres elements distintius una "proximitat" que "millora la productivitat", fet positiu per a l'economia andorrana. I una frontera que, "més que ser un fre, és un bon lloc per aturar-nos a mesurar els fluxos

Canals de redistribució de l'economia andorrana amb l'exterior

Dades de 2001
En euros

Font: Estudi d'Antoni Calvó, dades de 2001

econòmics". Calvó va explicar, per exemple, que el 0,11% del PIB espanyol es crema al país. Aquest percentatge cau fins al 0,04% en el cas francès. Si l'expert canillenc s'encarrega de tota la teoria econòmica de l'estudi, la geògrafa Marta Pallarès fa un treball de camp per veure quina és la incidència d'Andorra sobre un indret com ara la Seu i el seu radi d'influència. A partir de tres varia-

bles, el sou dels fronterers, de les compres que els andorrans fan a la Seu i l'adquisició de patrimoni immobiliari, Pallarès arriba a demostrar que "com a mínim un 10% de l'economia de la Seu correspon a Andorra". L'analista va deixar clar que aquesta xifra encara és superior.

Toni Solanelles